

След като върнахме всички древни хроники, „свалени надолу“, захвърленi в „античността“, на местата им в средновековния период X–XVII в. от н.е., излезе, че знанията ни по история на Европа, Близкия изток и Египет са горе-долу като знанията ни по история на така наречените „млади култури“ от скандинавските страни, Русия, Япония. Може би „изравняването на културите“ отразява едно естествено обстоятелство – цивилизацията се е зародила общо-взето едновременно в различните региони при тяхното паралелно развитие.

17. СКАЛИГЕР И ТРИДЕНТСКИЯТ СЪБОР. СЪЗДАВАНЕ НА СКАЛИГЕРОВАТА ХРОНОЛОГИЯ НА ДРЕВНОСТТА ПРЕЗ XVI–XVII В.

По-горе отбелязахме, че открихме фантомни дубликати в глобалната хронологична карта не само преди „епохата на Скалигер“, но и след нея. Пак се сблъскваме с това, че дейността на Скалигер и Петавиус някак си е свързана с разкритите от нас ефекти в древната хронология и история. Ще напомним, че именно групата на Скалигер и Петавиус фиксира „историческата традиция“, залегнала в основата на „съвременния учебник по древна история“. Okаза се, че версията на Скалигер и Петавиус се е родила в тежка борба, свързана с въпросите на хронологията (!) в края на XVI – началото на XVII в. Нещо повече, тяхната версия далеч не е била единствената. Имало е и други гледни точки, чито представители са „загубили битката“. Ето информация за някои събития от онова бурно време, от епохата на 30-годишната война в Европа, хаоса и анархията.

„Достатъчно е да си спомним за прочутия хронолог Йозеф Скалигер, ИЗКАЗАЛ СЕ ПРОТИВ ГРЕГОРИАНСКАТА РЕФОРМА, или за великия Коперник, ОТКАЗАЛ да участва в подготовката ѝ, подхваната още на Латеранския събор през 1514 г.“ [295], с. 99. Сега се смята, че основният оспорван въпрос тогава е бил свързан с изместването на датата на равноденствието. Но той е бил само един от многото сериозни въпроси около календарната реформа. Изглежда, че „новата историческа“ концепция на Скалигер се е създавала в условия на тежка борба с онези, които още са помнели правилната история и са протестирали против налагането на „Скалигеровата хронология“. Тази борба явно е предизвикала прекомерната продължителност на прочутия Тридентски събор. Той продължава с известни прекъсвания 18 години (!) – от 1545 до 1563 г.. Именно на този събор уж е имало СПОРОВЕ ЗА ПРИЕМАНЕТО НА КАНОНА ЗА БИБЛЕЙСКИТЕ КНИ-